

Man bli'r helt sentimental...

Af Henrik Højgaard

■ Dan Turell: »Just a gologo«. Klip fra den store scrap-bog 1989-93. Digte, artikler og essays. 175 s., 228 kr.

Slette tanker om økonomisk vinding lå lige for, da udgivelserne blev ved med at komme på gaden efter forfatteren Dan Turells død i 1993.

Men »dødsfeberen« raste hurtigt ud, og hans forfatterskab kan nu defintivt omtales i datid. Troede man.

Pludselig dukker en samling essays, artikler og digte op fra »scrapbogen«, som Turell kalder sit helt specielle mix af de skriftlige arbejder, der mere tjente som indtægt end egentlig litteratur. Men det gode

ved Turell er, at han var en rigtig prof. Der bliver ikke gået på kompromis eller slasket mere i tankerækkerne, selv om ordene er nedfældet for at skaffe smør på brødet. Hans sidste - ikke kun seneste - samling er derfor en lige så stor og interessant oplevelse som det, der kom på gaden, mens han levede.

Emnerne er meget vidtsprede fra B.S. Ingemann til gamle venner og gurer, de amerikanske beatnik-syrehoveder, fra EF til døden. Og ligesom i hans sidste digtsamling, »Tja-a-cha-cha«, som forfatteren netop nåede at se et første tryk af i sin hospitals seng, formemmer man en mere alvorlig, en mere eftertænksom mand i linjerne.

Der pjattes stadig, der leges og jongleres med

sproget til det mesterskab, som Dan Turell forlængst havde vundet til ejendom. Men denne gang mikset med et stærk dystre, som ellers var fjern for ham, selv i de ofte desillusionerede krimier.

Nogle vil givetvis føle, at der gaves over mere og flere emner, end deres bukser kan holde til. Men Turell-fans vil sidde med bogen og læse nostalgisk, ja nærmest lidt sentimentalt. Sendt et smulehul til gutterne fra Comet Bar, måske en dag købe en bog af B.S. Ingemann i boghandlerens godtkøbskasse - efter Onkel Danlys kærlige indføring i salmedigterens forfatterskab. Og huske - så sandt mine københavnske yndlingsgader hedder Forhåbningsholm Alle og Alhambravej - at dette meget vel

kan vise sig at være det sidste friske vidnesbyrd om en af de mest markante enere i ryere dansk litteratur.

Pludselig dukker en samling essays, artikler og digte op fra »scrapbogen«, som Turell kalder sit helt specielle mix af de skriftlige arbejder, der mere tjente som indtægt end egentlig litteratur.

